

**Claudii Fleury, Presbyteri, Prioris Argenteliae Et Reg.
Christianiss. A Confessionibus Institutiones Juris
Ecclesiastici**

Fleury, Claude

Moguntiae, 1760

XXVIII. De religiosis virginibus & eremitis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67899](#)

gratis aluntur; sin minus, nihil accipiunt.
Unde a parentibus & agnatis pensiones petere
possunt.

C A P. XXVIII.
DE RELIGIOSIS VIRGINIBUS ET
EREMITIS.

I.

Virgines FEMINAE religiosæ reguntur ad modum
religiosorum, quorum regulam, quantum
per sexus imbecillitatem licet, sequendam ani-
mum induxerunt: ratione arctioris custodiæ
& virilis imperii potissimum ab istis diversæ.
Primis temporibus virgines etiam eæ, quæ
solemni ritu ab Episcopo consecratæ, privatis
in ædibus habitarunt, sola virtute custoditæ.
Post gregatim vixerunt, donec arctissime occlu-
dendæ viderentur.

occluse II. Igitur non nisi extrema necessi-
tate urgente, incendum, pestilentiam, ho-
stem elusuræ, vel aliam domum excitaturæ,
aut instauraturæ, & his similia ausuræ, ubi
tamen scripta Episcopi venia opus est, e mo-
nasterio excedere possunt¹. Mendicantibus
permittitur stipem colligere². Ne secretior
vita turbetur, sub pœna excommunicationis
nemini, ne feminis quidem, ad eas penetra-
re licet³. Monasteria ruri incursionibus ex-
posita in civitates transferre visum. Habent
oratoria, in quibus venerabile & sacrum oleum
custoditur, & sacra peraguntur. Cum exte-

ris non nisi per transennam loquuntur, nec nisi per rotam quidquam edere aut accipere possunt. De quibus regulæ & constitutiones peculiares sunt consulendæ. Tanta circumspectione imbecillitati sexus succurrere visum, ut, quas pudor non potest, illas necessitas in officio contineat.

- 1) *C. periculorum X. de statu regulari, in 6. Concil. Trid. sess. 25. Ref. c. 5.*
- 2) *Statut. Bles. art. 31.*
- 3) *Concil. Trid. ibid. stat. Bles. art. 4.*

III. AD verbi divini & sacramentorum administrationem virorum industria opus est. Eligunt ergo *facellanos*, qui ipsis a confessionibus sunt, & ab Episcopo probandi. Eligunt & *prædicatores*. Quotannis ter quaterve confessionarii extra ordinem mittuntur, quibus conscientiam liberius nudare valeant¹.

- 1) *Conc. Trident. sess. 25. Ref. c. 10.*

IV. PARENT superioribus & obediunt ^{superiores,} episcopo, saltem, si exemptæ sunt, qua pontificis delegato, qui singulis monasteriis presbyterum, vel ejusdem ordinis, vel sacercularem visitatorem attribuit. Quæ in congregaciones coiere, veluti Cistercienses & mendicantes, reguntur ab horum ordinum monachis, & episcoporum auctoritate spreta, superioribus parent generalibus.

V. INTERIORA monasteriorum si abbaticæ species, duorum generum superiores habent; ^{fæs.} perpetuas alteras, alteras triennales. Illius generis sunt *abbatissæ*, quarum potestas ex veteri

instituto non nisi cum ultimo vitæ halitu exspirat. Quæ olim electæ, hodie æque ac abbates, a rege nominantur. Quod jus cum *concordato* non nitatur, pontifex in literis confirmatoriis memorat, regem commendasse, maioremque conventus partem suffragiis suis ornasse hanc virginem: ut veteris electionis umbra colorque servetur.

VII. Hujus generis superiorès, quæ vel abbatissæ, vel priorissæ vel aliter audiunt, vetera monasteria reformata, & recentiores, etiam mendicantium, congregationes habent. Abbatissas *perpetuas* facilius ad vitium inflecti, atque ad imperium fororibus grave impelli, compertum est. *Triennales* omnes eliguntur secretis suffragiis, præsente visitatore, qui ad clathros appositus præsensque electionem confirmat.

VIII. ELIGENDAE sunt XL. annos natæ & VIII. professæ, vel minimum XXX. natæ & V. professæ¹⁾. Nostrò jure eliguntur, quæ vel X. annos professæ, vel VI. annos officio quopiam claustralii functæ sunt. Eliguntur præterea IV. aut VI. matronæ, annis & moribus graves, quæ superiori in minoribus consilio adsunt; de *majoribus* enim omnes consultant. *Minora* officia janitricum, valetudinariarum, cellariarum, thesaûrariarum a superiori conferuntur, adimuntur, aut saltem cum ea extinguuntur.

1) Concil. Trid. Sess. 25. c. 7. C. indemnit. X. de electione, in 6.

VIII. IN recipiendis virginibus ob sexus infirmitatem summa cautio, ut voluntati integra constet libertas. Qui metu vel impellunt nolentes, vel volentes deterrent, in eos excommunicationis fulmen vibrant patres Tridentini¹. Antequam investiuntur & ad professionem admittuntur, a superiore monendum est episcopus, ut vel ipse de vocatione initia- dæ judicet, vel presbyterum deleget, qui vel per clathros vel extra clathros, prout usus fert, cum ea colloquatur. Nonnunquam *Episcopus, saepe superior,* plerumque ejus loco *presbyter* virginem velat solemniaque vota ritu singulorum monasteriorum recipit.

1) *Sess. 25. Ref. c. 10.*

IX. DIFFERT hæc cærimonia à so- & conse- lemmi virginum consecratione, quæ fere in de- crentur?
suetudinem abiit, nostra tamen attentione di- gna; quum ex ea appareat, quo fine religiosa- rum professionem receperit Ecclesia². Solus Episcopus consecrat virgines XXV. annis ma- jores die festo aut saltem dominico, quas sin- gulas privatim interrogat de causa propositi, de statu conscientiæ, de vita anteacta: debent enim esse intactæ². Quibus præmissis, mona- stero egrediuntur, comitibus duabus anibus cognatione junctis, & Episcopo post prælectam epistolam & graduale missaticum offeruntur ab archipresbytero nomine totius Ecclesiæ, ut benedicantur, consecrentur & Christo despon- sentur. Episcopus ter rursus interrogat sin- gulas de proposito sanctissimo; quo facto pro- sternuntur & Litaniæ recitantur. Episcopus

L

benedicit amictui, quem ipsæ induunt; *velum* autem ex ejus manibus accipiunt. Quibus præmittitur oratio de excellentia virginitatis, de conjugii impari sanctitate, de præcipuis virginum virtutibus. Post *velum annulum* porrigit, quo Christo despontantur, & in signum hujus connubii coronam capiti imponit, precibus intersertis, quibus virginum officia & præmia immortalia celebrantur. Postremo diras imprecatur, virgines hasce vel bona earum violaturis. Hoc ritu peracta est solemnis illa veterum consecratio virginum, cuius exempla sæculum XIII. adhuc vidit³.

- 1) Concil. Mediol. IV. an. 1576. n. 11.
- 2) Pontif. Roman. de consecrat. virg.
- 3) THOMASS. discipl. part. 4. l. 1. c. 60.

Eremitæ
hodierni.

X. DE eremitis paucis dicendum. Hi vero non amplius sunt monachi, diuturno usu vitæ communis subacti, quales veteres illi Anachoretæ; sed homines suopte ingenio secessum petentes, ubi vel singuli soli, vel bini ac trini instar monachorum vivunt. Episcopi est, dispicere, num vera devotione ad hoc vitæ genus impellantur. Nam neutquam ferendi sunt, qui sola spe impudentissimæ mendicitatis & impunitæ licentiae in abdita loca rapiuntur: quorum innumera in promtu sunt exempla¹.

- 1) Concil. in Trullo c. 41. 42. Concil. Toler. IV. c. 5.

